

இலாஹி

பிஸ்மில்லாஹிற்றஹ்மான்ஹ்மீத்

மெஞ்ஞான அகந்தெளிவெனும்

பரிபூரணக்கும்

இஃது

கோட்டாறு

மெஞ்ஞான சொருபாகிட காமில் முகம்மல் ஆவிகு
ஆரிபு பில்லா செய்யிதனு ஷெய்கு அபுஸாஹிஹில்
காதிரிய்யில் ஜமாலிய்யி ஒலியுல்லா

அவர்களின்

ஜேஷ்ட புத்திர பெளத்திராகிய ஆரிபுயில்லா
ஹாஜி ஷெய்கு ஷாஹுல் ஹமீதில் காதிரிய்யில்
ஜமாலிய்யி ஸாஹிபவர்களின் புத்திரசிகாமணியாகிய

A. S. M. ஷெய்கு முஹம்மது அபுல்காஸிமில்
காதிரிய்யில் ஜமாலிய்யி ஆலிம் சாஹிபு

அவர்களாலேற்ப்பட்டு

ஷெபூர் மார்க்கப்பிரசங்கி பு. செ. ஷெய்கு முக்த அபுல்
காதிரிய்யி ஆலிம் சாஹிபின் பார்வைவாலும்
எமது முரீதீங்களின் வேண்டுகொள்ளும்
விருப்பத்தைக்கொள் மீம்
திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கார்த்திகேயிலாஸம் பீரவரில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜரி 1328 ஜமாதிஸ்ஸாகிர்மீ 1௨

புத்தகம் 1000]

1910

[விலை அணு 2.]

இலா ஹி
பிஸுமில்லா ஹிற்றஹுமானிற்றஹீம்.

மெஞ்ஞான அகந்தெளிவென்னும்
பரிபூரணக்கும்மி.

இஃது

கோட்டாறு

மெஞ்ஞான சொருபராகிய காமில் முகம்மல் ஆவ்ரிகு
ஆரிபு பில்லா செய்யிதனு ஷெய்கு அபுஸாஸிஹில்
காதிரிய்யில் ஜமாலிய்யி ஒலியுல்லா
அவர்களின்

ஜேஷ்ட புத்திர பெளத்திரராகிய ஆரிபுபில்லா
ஹாஜி ஷெய்கு ஷாஹுல் ஹமீதில் காதிரிய்யில்
ஜமாலிய்யி ஸாஹிபயர்களின் புத்திரசிகாமணியாகிய

A S M. ஷெய்கு முஹம்மது அபுல்காஸிமில்
காதிரிய்யில் ஜமாலிய்யி ஆலிம் சாஹிப்

அவர்களாலேற்றப்பட்டு

ஷெய்கு மார்க்கப்பிரசங்கி பு. செ. ஷெய்கு முஹம்மது
காதிரிய்யி ஆலிம் சாஹிபின் பார்வையாலும்
எமது முரீதீங்களின் வேண்டுகென்னும்
விருப்பத்தைக்கொண்டும்
திருநெல்வேலி ஸ்ரீ காந்திமதி விலாஸம் பிரதில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜரி 1328-ஜமாதில்லகிரம் 16

புத்தகம் 1000

கிடை அனா 2

முக்கிய கவனிப்பு.

இதனால் யாவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதுயாதெனில் எவ்வளவு
தூவையும் அற்ப ஜலத்தினால் தாயின் கெற்பத்திலடைத்து உற்
பத்தியாக்கி விற்பனத்தாடன் பதினெண்ணுயிரமாலத்தையும்
கடத்தி படிமிசைவெளியாக்கிப் பாதுகாக்கும் வல்லநாண்டி
தத்துப்புறானஹுயத ஆலாவின் கிருபைபக்கொண்டு எமது
நாயகம் எம்முறைக்கும் தாயகம் நகுலசல்லலலாகு கிவச
ல்லமன் துறாபெனக்கொண்டும் செய்ந்தனமுயிபயத்தின
ண்டவர்களின் நல்லுதவிஷயக்கொண்டும் எமக்கு காரணப்பிரா
கிய முறையித்தினுண்டவர்களின் ஜயப்பிரகாரிய செய்ந்து
அலியுல் பகுதாதியயின்னதர்வைகொண்டும் எனது பாட்டாக்
களின் அலியுல்பெனக்கொண்டும் ஆனந்த மகிட்சியைக்கொண்டும்
எவக்குப்பிதாவும் கைதந்த குருவுமாகிய ஆரிபுயில்லா ஷெய்கு
ஷாஹுல் ஹமீதில் ஹாஜில் ஹறமைனில் காதிரியியில் ஜமாலி
ய்யவர்களின் தீர்ச்சையைக்கொண்டும் எமது முரீதிங்களின் வேண்
டுதலின் விருப்பத்தைக்கொண்டும் இப்புத்தகத்தைக்கொண்ட
செய்து வெளியாக்கினேன்.

இன்னம் எமது பாட்டாகிய ஆரிபுயில்லா செய்ந்தன
செய்கு அபுல்லாஹியில் காதிரியியில் ஜமாலியில் ஹமீதில்
அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினதில் (பாட்டர்களுக்கும் அன்னாயக
த்தின்காரணசகரித்தாக்களேதரு (பிராணமாகவும்) இன்னமவர்
களின்மீது கோட்டாற் மார்க்கப்பிரசங்கி செய்கு மருதாபுல்
காதிரியி ஆலிம் சாகிபு சொல்லிய (மவுலாஹும்) இந்த தரீகா
யின் (ருத்திபத்துல் ஜமாலிய்யாவுய்) அத்துடன் இப்புத்தகம்
வெளியாக்குகிறவன் சொல்லிய சில (பைத்துகளும்) மறுதிய்யா
வம் ஹு (ஏனப்பாடலும்) எனது தலைமுறைததவய்ப்புரீதி
மாக நடைபெற்றுவரும் (ஷஜருவம்) சில (வசன் கர்னியமும்)
சில (வினாவிடைகளும்) சில (தூதனக்கர்த்தவங்களும்) ஹரேபுஸ்
தகமாகவும்-கிதாபுகளாகவும் சொற்பநாளில் கூடியசேக்கிரத்தில்
மிக அர்புதமாக என்னால் வெளியாக்கப்படும். இன்னாஅல்லா.

இந்தப்புத்தகம்வாங்குகிறவர்கள் என்னிடத்திலும் மேலப்
பானையம் முஹம்மது லெப்பை தெருவில் முஹம்மது லெப்பை
லெப்பைக்குட்டி ஆலிம் சாகிபு விடத்திலும் கோட்டாற்புஸ்தக
ஷாப.மீ. ம. முஹம்மது அபுயக்கர் பால் ருவுத்தரிடத்திலும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(இப்புத்தகு கோட்டாறு)

ஏ. எஸ். எம். ஷெய்குமுஹம்மது

அபுல்காஸிமில் காதிரியியில் ஜமாலிய்யி.

மேல்ப்பாணைமம் ஷாகுல் ஹமீது புலவர் சொல்லிய
சர்ந்துக்கவி.

இரட்டைபாசிரிய விருத்தம்.

சேருவதும் செல்வம்வன மக்கருகர் சொற்றக்கமுன்
செங்கோலியற்றுமெங்கோன்

செம்மலையவந்திடு முஹம்மதுற்றகூல் நபியின்
சிங்கரலிமரபினுற்றே

திசைநாங்கினுக்குமோருசிதபகுதாதினூர்
சேருமுறைய்யறு நாங்கிலே

செப்புநாமத்துடைய ஆப்துற்றஸ்ஸாகவர்
சிறந்தகோடைபதியிலே

நேருலவுதின்முறமை தவறாமலோங்கியே
நேரமுளவாசமாகி

நெடுகால்பேர்கொண்ட செய்விது முஹிய்யத்
நிறைந்தமகனப்துஸ் ஆலியின்

நித்தவமுற்றிடும் புத்திரத்தினரூயின்
நிலம்தில்வழிவழியதாய்

நெடுகொண்ட ஷெய்கு ஷாஹுல் ஹமீதேனும் ஹாஜி
நேர்காதிரில் ஜமாலிய்

பாருலவுந்தவ புத்திரசிகாமணி
பலகலையுற்ற்தமணியாம்

பகர்நாமமோதும் ஷெப்கபுல்காசீமேனும் ஆலிம்
பன்பான இன்ப வாக்கால்

படிப்பதுடனுகின ரகந்தெனிலதென்னுமே
பரிபூரணக்கும்மியும்

பாங்கான குருசீடநேசனும் கீர்த்தனம்
பதிதுதி முனாஜாத்துமே

தாருலவுபுயதீர வீரமறிவோர்களும்
சந்தோஷமதுபடைந்து

தரணியில்விளங்கிட தவநிலைகளோங்கிஞ்
உதாசோடிக ஸபற்றும்

தர்கை கபர்ந்தஸர்கள் விரிவுத்தவாழ்வுபெற
தனியவன் கிருணபகொண்டும்

தலமயாய்வருமிந்த கோத்திரக்குடும்பங்கள்
தனோத்தோங்க ஆம்னாயின்.

கோட்டாற் மார்க்கப்பிரசங்கி ஷெய்கு மகுறாபு
ஆலிம் சாகிபுல்காதிரிய்யி சொல்லிய சாற்றுக்கவி.

எழிமுசீர்கனிலாகிரிய விருத்தம்.

மும்மறைப்பொருளாய் முச்சுடரொழியாய்

முஹம்மது நன்னிபிரெறியில்

நம்மிறைவகுத்தான் நரர்ப்தி எனனே

நவமுறை செய்கப்துல் அலியில்

எம்முறைத்தவத்தால் இலங்கிமரைபில்

ஏதல் ஷாஹுல் ஹமீதீண்ட

அம்முறையதலா செய்கபுல்காசிம்

அருளுநல் அகந்தெளி சும்மி.

மேலப்பாளையம் அத்தியடிதெருவில் செய்விது
முஹியத்தின் புலவர் சொல்லிய சாற்றுக்கவி.

அறுசீர்கழில்நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

அரிதான் தூல்களை தெரியாதமாந்தருக்

கறிவிக்கவந்தநபியை

யனவந்தகாலமு ம்னவுறுதிகொண்டிடு

மபுஸாஸி ஷெய்குமரபில்

விரிவானசோலைவளம் பெரிதான கோட்டாற்றில்

மேவுமெஞ்ஞானவரியில்

சித்தெனெகிரியோடி முத்தையெடுத்தவரில்

விபுத்துவம் பெற்றனானார்

கரிசனம் ஷெய்கு ஷாஹுல் ஹமீதேனும் ஹாஜி

கல்புக்குவந்த மகனாய்

கதியாருமெஞ்ஞான மதியன் முஹம்மதபுல்

காசி மமனுமகத்துவா

தரிசனையதாயொரு மெஞ்ஞானக்கும்மி நயச்

சுஹ்ரினா தத்தெளிந்தால்

தவநிலைகளோங்கிமா பாவநிலைகள் வகயினர

சாயுட்குறியமது மேலமே.

பிஸ்மில்லா ஹிற்றஹ்மா ஹிற்றஹீம்.

இஃது

கோட்டாறு

மெய்ஞ்ஞான சொருபாகய காமில் முகம்மல் ஆவிரகு ஆரிய
பில்லா செய்யிதனா செய்கு அபுஸாஸிஹில்
ஜமாலிய்யி ஒலியுல்லா அவர்களின் மீது

மேலப்பாளையம்

ஷாகுல் ஹமீதுப்புலவரவர்களாலியற்றிய

முனாஜாத்து.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய ஷிருத்தம்.

திருவாய் மணியா யொளிவாகித் தெளிவாய் வடிவம்
சிறப்பாகி, மருவாய் மலராய்ப் பொருளாகி வான் பூதலமுநிறை
ந்தோனே, குருவாய் புலனாகி ஒலியின் கொள்கை முனாஜாத்
தோதிடவே, கருவாய் குருவாய்ப் பலவிதமாய்ச் காட்சியினையே
காப்பது.

ஆத முதலேம் பத்தொன்று மழகார் தலைமுறை முறையாக
வேக விளக்காம் நபிதோழர் வேங்கை யலியார் மாபினிலே
ந்தம் விளங்கும் பகுதாதில் நின்று கோட்டாற்றூர் தரித்துக்
காத வபுஸாஸிது ஒலியைக் காணுந்திரு நானெந் நானே. (2)

தரித்த வழி இருபத் தொன்பான் தன்மை-செய்யிது முகியித்
தின், விரித்த வசுத் கோட்டாற்றூரில் விசும்ப இருக்கும் காலை
யிலே, உரித்த முகியித்தின் பேரோதுஞ் செயது பகுதாதில்
கரித்தகிவாபத்தோங்குவனாக் காணுந்திருநானெந்நானே. (3)

செல்வஞ் சிறந்த கோடைநகர் செய்யிது முகியித்தின் மகவாம்
நல்வர்ப்புத் துலியெனனும் நாதர் ஷெய்கு ஜமாலிய்யி
மல் வளர்ந்த புயதீர மாக்க னுண்டாய் வளர்ந்திடவே
கருணை ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந்திரு நாளெந் நாளோ. (4)

அருண னெனியர் மதிபோன்ற அழகாரிருவர் தாம்பிறக்க
வருண முடைய ஷெய்குலிந்தா வள்ளல் ஷாகு மதாரொலியுந்
தரணி மீதிற் பேரோங்குத் தவந்தார் ஷெய்கு ஜமாலிய்யி
கருணை ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (5)

நாட்டிற் சிறந்த பதியாகும் நகரி ற்சிறந்த ஊராகும்
வீட்டிற் சிறந்த தலமாகும் மிலலஞ் சிறந்த அமலாகும்
பாட்டிற் சிறந்த சங்கீதம் பழகுந் கோட்டாற் றூர் வாழ்வே
காட்டு மபுஸாலிகு ஒலியைக்காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (6)

விண்ணார் திடு மதிருரியனே விரிவா மறையதை தெரியுளமோ
பண்ணார் திருநல்லறி னோர்கள் பகர் மெஞ்ஞானச் சாகரமோ
திண்ணர் புயத்தோர் மாக்கணமோ தினோர் கோட்டாற் றூர்
வாழ்வே, கண்ணு ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்
நாளோ. (7)

புருவைக் கைந்துகுழவிதரும் போமென்றுணாத்தார்ஷாகுமதார்
துருவை யதுபோலீன்றிடவே துணிந்து முன்றா யந்தரலோ
முருக ரிக்க பின்னெழுப்பு மொருவர் முன்னவ ரானவரே
கருணை ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (8)

தூரத் தொலையை யொரு நொடியிற் றுலைத்து சுருக்கி நடை
புரிந்து, வீரத்துளமெய்ஞ்ஞான முறைவினவுங் கவி தந்தோர்
க்கே, தூர பாரக் கவிஞான மகமுந் தெனியப் பெழிந்தோரே
கார மபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (9)

துங்கிலை விரிக்கச் சிரமுயமோ துலங்குல் மங்குல் பேரால் வரவே
அகில மேலப்பா யுதி லேறுத் தைம்பது பேருடனே
சுசியாய்ப் புதுமை தான் விளங்க ஐம்மூத்தொழுது மீண்டு
வருங், கருணை ரபுஸாலிகு ஒலியைக்காணுந் திருநாளெந்நாளோ.

மனதி னெருவ னன்னக்கொழுத்த மறைத்து இருக்க உய்தாந்
தனதா ஞடனே யகம்புகுந்தித் திருணங் கண்டு நெருப்பிடமே
அன்வன் வீடுபெரி விரிய அடுத்த வகமெரி யாதிருக்க
கனதி யபுல்காசி மொலியின் தாநையைக் காண்ப தெந்ந
சுண்ண மதனைப்பாலாகக் துடார்த முரீதுக் கொடுத்தவனா
அண்ண லெவர்க்குத் தலைமைசெயம் ஆர்ப்புல் காடும் பாட்டா
வண்ண முடைய கோட்டாற் றூர்வாழுங்குருவி ஜமாலிய்யி
கண்ணே யபுஸாலிசு ஒலியைக்காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (12)

தரிக்க புகழீர் ஷெய்கு அபுஸாஹவர்களின்மகன்
விரித்த ஷெய்கு அபூபக்கர் விளங்குமதுல் காதிருவாம்
சிரித்த முகத்தார் ஷெய்கு லிர்தா ஷாகுமதாரின் சோதரோ
கரித்தா ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (13)

ஷெய்கு லிர்தா ஷாகுமதார் ஜமாலி மகனபுல்காசும் ஒலி
துய்ய மக்வாஹ் ஹாஜி ஷெய்கு ஷாகுல்ஹீது ஜமாலிய்யி
உய்ய மகன் ஷெய்குமுகம்மது ஒதம புல்காசி மாலீம்
கையாரபு ஸாலிஹ் ஒலியைக்காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (14)

பதிமீதவர்கள் தினந்தோறும் பண்பாய் வந்து கண்பார்க்க
புதிதர் யறையி லிருவிளக்குப் பெரியா தெரியப் பயந்தவர்கள்
துதியாய் முரீதெவர்களுக்குஞ் சொல்லாதென்று நல்லாக்குங்
கதியா ரபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (15)

வேண்புதுமை யற்புதங் விதவிதக் களாய் நடக்க தலத்தின்
தோணும்பேர்களனேகர்கண்டு துதித்தாரிந்தப் பெருந் தலத்தின்
கோண மனைத்துங்கீர்த்தியது கொண்டார் வருடந்த வருமல்
காணு மபுஸாலிகு ஒலியைக் காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (16)

விருது விளங்குங் கவிவலுமை விபுல்தனிலே யைந் தித்
விருதந் தலமுறை கோடைநகர் விட்டி மேலப்பரைய
புரிதலதிக ஷாகுல் ஹீதுப்பிலவன் கவிசதாமென
கருது மபுஸாலிஹ் ஒலியைக்காணுந் திருநாளெந்நாளோ. (17)

முனாஜாத்து முய்ம்மது.

புஸ்தில்லா ஹித்ரஹ்மானிற்றஹீம்.

இஃது

கோட்டாறு

மெய்ஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானிய காமல் முகம்மல் ஆவிகு ஆரிபு
பில்லா மெய்நினை செய்து அபூஸாலிஹில் ஜமாலிய்யில்
காதிரிய்யி ஹிஸ்சில்லா அவர்களின் புத்திரபெளத்திரரான ஆரிபு
பில்லா ஹிஸ்சிசெய்து ஷாகுல் ஹமீதுல் காதிரிய்யில்
ஜமாலிய்யி அவர்கள் குமாரர்

ஏ. எஸ். எம். ஷெய்கு முஹம்மது அபுல்காசிமுல்
காதிரிய்யில் ஜமாலிய்யி

அவர்களால் ஏற்றப்பட்டது.

—:0:—

மெய்ஞ்ஞான அகந்தெளிவென்னும்

பரிபூர்ணக் கும்மி.

—<:(0):>—

காப்பு வெண்பா.

ஆதியஹ்தஹ்தா பாகாயப்பாதலமுஞ்
சோதியாம் நிற்குத் தய்யவனே—மேதினியிற்
புகருமெஞ்ஞானப்பரிபூர்ணக்கும்மிசொல
நிகரிலானே காப்பாகும் நீ.

—>><<—

கும்மிகள்.

>><<

கும்மியடிபெண்கள் கும்மியடி

ஹுசுனா பெண்களே கும்மியடி

செம்மலுக்கு செய்து அல்லலி பாதத்தைச்

சேர்த்து வித்தஹ் கும்மியடி.

றகுமான் றஹீமான் றப்பிசாலம்

னவனாஹுபூபாக்ய

றஹுமத்தாக ஸந்தாக பெவ்வுய்யையும்

றட்சிக்கும் றஹுமாஹு கும்மியடி.

(2)

ஆதியுடன் ஆதம் வவ்வாவுடன் சொற்கத்

தலங்காரப் பெயர்களையும் சொழ்த்தி

சோதியா யெங்கு முல்லாசராய் வந்த

சந்தர முகம்மதைத் தும்மியடி.

(3)

வகுத்தசோதி மணி விளக்காகவந்த

வாசகர் நால்பேரையுங் கூட்டி

தகுத்த அசஹாபி மார்க் அருயாதந்

தாங்கி வாங்கிக் கும்மியடி.

(4)

எத்திசையும் புகழ் மெய்க்குருவாகிய

எங்கள் முகம்மது திருபேரர்

முத்தி முகியித்தின் கவுதுல் அகுலம்பாத

முவந்து நித்தமுங் கும்மியடி.

(5)

சற்குருவாம் நாகூர் ஷாகுல்ஹமீதொலி

சங்கையான கதத்தைப் பணிந்து

நற்புகள் பெற்றென் னுடெங்குமாழ்கின்ற

நல்லொலி மார்களைக் கும்மியடி.

(6)

வள்ளல் முகியித்தினின் ஐயப் பேராராய்

வள்ளல் செய்யிது அலியின் பாதத்தை

உள்ளகத்தி விருத்தியே யனுதின

முவந்து நித்தமுங் கும்மியடி.

(7)

செய்யிது ஹுசைனின் மகவாய்வந்த நல்ல

செய்யிது அலி குரு விற்பாதம்

செய்யிது முகியித்தினின் முன்னர்அப்துலஅ

வீபாதத்தை போற்றிக் கும்மியடி.

(8)

சங்க வொங்கும் பரந்தான்கின் தனைய

ஷெய்கழு ஸாலிகெலிபாதம்

பொங்கும் ஷெய்குலிந்தி ஷாகுமதாரொளி

பொன்னிளம் தம் பொங்கி கும்மியடி.

(9)

சங்கையான வலிந்த ஷாகுமதாரொளி

தந்திருப் பால்ராய் வந்தபெங்கள்

மங்கள்மாயி ஷெய்கபுல்குடும்

மலர் பாதத்தைப் பொற்றி கும்மியடி.

(10)

சந்த நமிர்த்தத்தைபெத்த ஜாய மென்றன்

ஹாதி செய்விது முகியித்தினெலியின்

உத்தகதத்தை உபசாரமாய்தின

முண்மையாய் நின்றநீகும்மியடி.

(11)

சற்புகழாகிய செய்விது அலிலுலி

நாதர் ஷெய்கபுபக்கர் லுலியை

உற்புகழாநிலுந்து மீகில்வைத்து

உவந்து மகிழ்ந்து கும்மியடி.

(12)

உந்தியில் வைத்து உலகெல்லாம் பொங்குச்செய்

உறறஷெய்கபுதுல் காதிர்பாதம்

சொந்த முகப்பத்தி ஹுள்ளி ருந்தி ரிதம்

கொலியை மகிழ்ந்து கும்மியடி.

(13)

பாசம்வைத்துள்ள மகிழ்ச்சியொடுநிதம்

பாக்கிய ரென்பிதா வின்குருவின்

வாசமனுடைய கேசரின்பாதத்தை

வணங்கி நினைந்தி கும்மியடி.

(14)

நாமம் ஹாதி ஷெய்கு ஷாகுமதாரொளி

நல்லகாதிநி தரிக்கெனிலே

சேமபாய் ஷெய்கபுபக்கர் மொலியின்

செல்லாபவன்நி கும்மியடி.

(15)

கோட்டாத்தெனுப்பதி வாழ்கின்றவர்களை
பாட்டார்கட் பாதமெல்லாம் பதித்தேன்
முட்டாளபுத்திகளைத் தூத்திநித்யம்
மளங்கி விளங்கிக்கும்மியடி.

(16)

அஞ்சிப் பந்து நீலசாரமகவே
அஞ்சொருதந் தொழுதேவணங்கி
நெஞ்சமீதுஞ்சி யிருக்குங்கறையவது
நீக்கிப்போக்கியே சும்மியடி.

(17)

எத்திளத்தி நிதமுத்திவெற்றிசை
முற்றதொழுகை தொழுதேந்த
புத்தியாயாசாரம் பற்றிவணக்கத்து
போத்தியத்தியே சும்மியடி.

(18)

தாத்தாயெழுந்த தலமெதுவே அந்த
தாத்துக்குள் லிபத்துப் புருந்தெது
உற்றுக்கயெங்கும் நிறைந்தசிற்தெதுவே
உறுதியெதுவெனக் சும்மியடி.

(19)

ஆறுபத்தாறா அஸ்மாவைத்தின
மன்புடனெய்யும் விண்டுதினம்
கூறுபத்தி நம்மிலுழச் சிதபெழுன்றை
கொண்டாடி நன்றாகக் சும்மியடி.

(20)

ஆதியி லறுபத்தி நாலாக நின்று
அகமிய மெழுபத்திநாலாகி
நீதியாய்த் தொன்னுத்தி ஒன்றுபொருளை
நினைத்துப் பார்த்துநீ சும்மியடி.

(21)

கத்தனையெப்போன தெரிவிக்கவேமன
கண்ணல் முன்னுத்தன்பத் தைந்தாகி
நித்தமுங்காட்சி முன்னுத்தி காற்பத்தெட்டின்
நிஷ்டையைக் கண்டுநீ சும்மியடி.

(22)

முன்னுமும் லெக்கத்தின் வாரியின் நீயும்
முக்குளிப்போடிக் தினமதனில்

சொன்னுறய்வினங்கும் காணுமுன்பொருளை
குகித்துப்பார்த்து நீ சும்மியடி.

(23)

பத்தெழுத்தாய்நின்ற குத்தெழுத்தைநீளம்

பன்புடன ஓத்தெழுத்தைக்கொண்டு

சித்தெழுத்தை தூத்தியறுபத்திரண்டினில்
சிறக்கவே சித்தமும் சும்மியடி.

(24)

புன்பத்திலுன்றுன கோட்டைக்குள்ளேநின்று

தும் பறவையினைக்கண்டு

தன்பத்தைமுடித்தபாங்குமலதை

தஞ்சமென்றெசொனிக் சும்மியடி.

(25)

என்பத்திலுன்றுன ஆச்சரமாமலனி

லெகமாய்பத்தி படர்ந்துகிறக

துன்பத்தென்றே சுகப்புபச்சரைதழும்

பூதாவென்றேகண்டு சும்மியடி.

(26)

ஆச்சரமைப்பத்துப் பிறியமுன்னேஆகி

என்பாதலுன்றைக் கருதிகேடும்

தச்சணமுதலங் காத்தாடிமிசை

தஞ்சமுடன்கண்டு சும்மியடி.

(27)

முச்சுடராயிய முப்பொருளைமன

முவந்துமுப்பான் தலங்கடந்து

பொச்சுவிடாமலே நிற்குங் கருவதை

போதமுடன்கண்டு சும்மியடி.

(28)

காணும்படி ஆத்தேரெந்நீர்க்கத்து

காட்சிதற்கிக்கத்து மருபித்தை

கொணுமின்றானு வழியறிந்துதினம்

துடர்ந்துகடந்து சும்மியடி.

(29)

கலிமாவென்னக் கலிமாபொருளுமென்னக்
கலிமாபறுவென்ன ஆதின்கூறுத்துமென்ன
கலிமாபனுஉம் பக்காவுமென்னமனங்
கருதித்தெளிந்து சூம்மியடி.

(30)

கலிமாவின்பறுவென்கலிமாபென்னது
கவனமாகவே வருத்துவதைத்து
சலியாமலைக் கருத்தாற்போனது
சங்கைபுடன்பார்த்துக் சூம்மியடி.

(31)

கலிமாபென்னக் கலிமாபென்னது
சமையமுற்று உணர்வுதேடி
பறுவென்கலிமாபென்னது
பாங்குடன்பார்த்துக் சூம்மியடி.

(32)

கலிமாவின் முச்சுடர் பகியுமென்ன ஒரு
ஹக்கல் வசன திவ்விய சூட்சுமென்ன
சலியாம லெப்பொதுஞ் சங்கைபுடன்போனது
சன்னித்து சித்தமுங் சூம்மியடி.

(33)

ஆகிகலிமாவின் லாகிய முச்சுடர்
மான் முப்பொருள் மூன்று ஹருபானதை
ஒதி உவப்புடென்னுந் திவ்விய
துவந்து மகிழ்ந்து சூம்மியடி.

(34)

கலிமாவில் தாத்துவென்பது மென்ன நல்ல
கலிமாவின் திவ்விய சாசுத்து வென்னப்
பொலிவான மவ்வு பகலி வென்ன ஆதைப்
புகழ்ந்து மகிழ்ந்து சூம்மியடி.

(35)

ஆகியதுதான் தோதி வென்ற
துவான் மெனவக்கு முண்டெனவே
ஆதிக்கு முன்னே யானதுதென்று சொன்ன
துவான் திவ்விய சூம்மியடி.

(36)

கலிமாவில் மலிந்து ஹடாத்து மெனதன்வீழ்
கனதி துஸ்பிசு மகுதுமென்ன
கலியாத மன்குசு மகுசுசு சொன்ன யவை
கன்கி ரிண்டு விண்டு சும்மியடி. (37)

கத்தன் றஜீமன் கலிமா வென்ன முச்சு
காணும் நகுலின் கலிமா வென்ன
சத்த உம்மத்தின் கலிமாவென்னயிதை
துலக்கி விளக்கிக் சும்மியடி. (38)

கலிமாவி னபி யிதுபாத்து மென்ன வதின்
கண்ட கருத்துக் கதிரு மென்ன
சலியாம் லெப்போது மிளையுணர்ந்து தினம்
சங்கை யுடன் பார்த்துக் சும்மியடி. (39)

கவுஜீதென்ன அதுநரித்த தென்னஜுயந்
தங்கிய மகுரிபத் ததுவுமென்ன
செவையாக இவையெல்லாம் வகையான சிபரத்தைச்
ஜெபித்து ஜெயமுடன் சும்மியடி. (40)

காத்கிந்தஜல்லி யதுவுமென்ன முக்ய
எரிபத்திந்தஜல்லி யதுவு மென்ன
பார்த்து பிக்குஸ் மயங்கிடாமல் திக்றை
பத்திப் பீடித்துக் சும்மியடி. (41)

அஸ்மாக் குணத்தின் தஜல்லி யென்னபின்பு
அபுஜு லதுசெய்யுங் குணங்களென்ன
ரிசமாக இவையுட் கருத்தரித்து நித
நிதமும் பணிந்துக் சும்மியடி. (42)

தன்னை ஹின் மகுலை யறிவித் மென்னத்
நரித்த விபரமதுவு மென்ன
உன்னு முஜுதின் நினைகளென்னயிதை
உத்தியில் வைத்துக் சும்மியடி. (43)

கலிமாப் பொருளு மருளுமென் னா ளதின்
கலத்த முஷாஹதா முக்கபென் னா
நலிபா திக்குமிக்கு யெல்லா பதை
நயந்து முயன்று சும்மியடி.

(44)

கத்தன முஷாஹதா யெத்தியெத்தி சிதங்
காமில் முஷாஹதா வேண்டடி.
நிதநங் கமலையடி. சுக்கனினுள்
நினைந்து மகிழ்ந்து சும்மியடி.

(45)

முத்து வாத்ந மான முஷாஹதா
முட்டு முஷாஹதா வின்னோலம்
மெற்று நலிஹுத்தை உற்று மனதினுள்
மெற்றுக்கொண்டு சீயுங் சும்மியடி.

(46)

நாடா மெறுத்தி னாகிவெழுத்தை மனதுள்
நாட்டிம் கத்தனா தைப் பூட்டடி.
மேலாச சிற்சும்மியுத் தத்தைச் சூட்டியே
மேலிச் சாவி சிதங் சும்மியடி.

(47)

உச்சிக்கிள்கின் றுலாவி ஞ்ஞாந்த
உட்பொருளை மனமீதி லுன்னி
எச்சரிக்கை உந்தி மீதி லுன்னி யலைத
இணங்கி வணங்கிக் சும்மியடி.

(48)

கண்ணதை மேலைக் கருத்தினுள்ளோடை
கலக்கக்கவன மிதித்தோட்டி
சொன்ன கலாமை சுகதினுள் ளாக்கி நீ
சூஸ்த திரத்தைக்கண்டு சும்மியடி.

(49)

திபக் துலங்கிமும் பொலொரு வட்டம் நந்
நிபாழுச்சிதி விதிவிலே
செபமா மெப்போது மாடுஞ் சோதினை
திட்ட மறிநுநீ சும்மியடி.

(50)

சொந்தமுடன் உந்தி வர்ப்பிலேதினஞ்

சொரண்டாம லாமெம்பெ ருளை

பந்தமதாகவிவ ஷ்டிநிபத்தை

பகர்ந்துயெப்போதுங் கும்மியடி.

(51)

அவ்வல மர்வினுக்குதா கிப்பின்பு

ஹதுபது முச்சுட ாகவந்து

எவ்வளாய் முச்சந்தி விதிதனிற்றின்

நின்றுகூடுமதைக்கண்டு கும்மியடி.

(52)

ஆகியி ஸஹதாக வாகி நின்றயது

ஆகமிய்முஹததாகப் பிரிந்து

மோதிவந்தத்தாகப் படிமீதினில்

முனோத்ததென்றுகீ கும்மியடி.

(53)

ஒருமுன்ற தானமுன்னுங் கெழுத்தாய் வந்து

ஒளிரு முக்கோணத்தி னின்றொன்றாய்

இருவிளி தன்னிலிற் நிரூப் பெருகாடி

இலங்குஞ் சொத்கண்டு கும்மியடி.

(54)

உச்சி மலைதனிலோடு முறவியி

இடகாந்து மஞ்சன முறைபேர்வ

வந்த குறிப்பதை தப்பாமற்றினம்

வதன்றி டாமலே கும்மியடி.

(55)

இஸ்த தூலத்தில் கிடொன்றை உற்படுத்தி யது

விணக்கமாய் மும்முன்று வரவலையும்

விஸ்தால மாய்வைத்ததிலே பிடியாச்சேர்தி

வினாவு தலைக்கண்டு கும்மியடி.

(56)

முன்னுங்கா பெழுந்த நல்லசதாததை லியு

முலப்பாடன் முதுனுக தானவஞ்ச

பின்னுகுந்தலைதவங் களித்து நிதம்

பநியபாய் தெளித்ததற் கும்மியடி.

(57)

முந்தங்குமது வாயிருந்துநல்ல

முச்சுடர்வச்சுர மாய்ப்பிரிந்து

சொந்தமாய்விதிப் பதிவீற்றுநங்கிதம்

சோபனங்கண்டு கும்மியடி.

(58)

ஆலமுண்டா கதையையும்நல்ல

ஆலமறுவா ன் காலத்தையு

முலமுண்டா வனையதையும்பார்த்து

முலந்து நடுங்கு கும்மியடி.

(59)

ஆலமறுவா னின் கோ மன்னநல்ல

ஆலம்மிதாலின் குண்டமென்ன

ஆலம்மிதாலின் பயறுமென்னநீயும்

ஆலம்மிதாலின் கும்மியடி.

(60)

முலமின்வையெய்வ தானமென்ன அதுள்

முலமின்வையெய்வ நுவுமென்ன

முலமின்வையெய்வ பங்காகுமதை

நோக்குந் தங்கண்டு கும்மியடி.

(61)

சுலபிந்குந்தைநக் கனகதியாய்தாதந்தக்

கொண்டிலிபத்தையும் ஹாலிறுக்கி

சொல்வேன் ஒழுங்காக யெப்பாறையுங் காண்க

தொல்லையிட் டொழிந்து கும்மியடி.

(62)

கத்தன் கமல வடிவதைக் காண்கவே

கருது கருதி வழிபோர்

கத்ததன்வீ குந்தஸ்பிகு மாமிதின்

குடசத்தைநப் பார்த்து கும்மியடி.

(63)

தன்வீகுநாதின் ஐக்கத்தாகும் பின்புத்

தன்வீகு வியத்தின் நிசையாகும்

தன்வீகுநாதின் மொன்னுய்த் தவறீதுசெய்

தால்மடு மொன்னு கும்மியடி.

(64)

கவிமுடன்கவன் கலந்த நிற்குமந்த
காட்சியைக்கண்டு கருத் தளவைத்து
சுலோமம் வினை யானராய் செர்க்குதகையாவம்
சுந்திந்த மெனமதைக்கும்மியடி.

வெட்சுமம் கொட்டைக்குள்ளே நின்
டற்றேபை வறந்த பேர்க னுண்டு
பாடகிய தாகவே கண்டு கவனத்திள்
கருஞ்சடர் போக்கிநீ சும்மியடி.

(66)

ஆதாரமாறி லடங்கி நிற்குமந்த
அச்சரப் பொருளதை நீ நினைத்து
பாநாளமெங்கும் பரந்துநிற்குமனைத்
பண்புடன் கண்டுசொல் சும்மியடி.

(67)

பஞ்சபூதமஞ்சொன் மனதினுள்ளே தினம்
பாங்காகவே பரந்தாடிநிற்கு
எஞ்சானுடம்பி வீருக்குமதைத்தொம்
மிசைத்து வசித்துக் சும்மியடி.

(68)

நிச்சயமாக நினவைக்கொண்டு அந்த
நீசம்பகையனைத் தூராக்
வந்தனுடன் திக்ருன் இருதத்தை
இசைத்து வைத்து நீ சும்மியடி.

(69)

அஞ்செழுத்தாகிய அல்ஹம்தினுள்
எடங்கிநிற்கும் பொருளானகோலம்
பஞ்சம்பனவாகி யெஞ்சானுடம்பிநிற்
நஞ்சம்பர் பார்த்துநீ சும்மியடி.

(70)

நீசிக்ருமெலெ நகர்த்தவாக
நடுவென்னுந் தம் பாசொத்தனை
முசிசுரத்தை முறைபெற்றிருப்பியே
முன்னிந்துப்பயித்து நற்குமியடி.

(71)

வாசிப்பவன் பிராபத்து ரன்டுவதை

கஞ்சிநாலை வே கொஞ்சிநடு

கஞ்சிநாலை முகப்பானவுஜை

கஞ்சிநாலை க்கியே கும்மியடி.

(72)

சுராரடாபு சஞ்ஞை நல்ல

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(73)

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(74)

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(75)

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(76)

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(77)

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

சுராரடாபு சஞ்ஞை சூட்சுசகத

(78)

நன்றாக வந்தின் முக்காலம்நல

நாகவே ஆகியத்திலையு

மென்றாகாஅத் தொன்றதிலேமன

மெழியா தோடுதென்று சூம்மியடி.

(79)

ராப்பகல் நாழிகை வலீமாகும் அதில்

நாழிகை ஒன்றிற்கு முடிபடம்

தீபமுடன்காபு நேயுடனே பார்க்க

துயர் நிருலா மன்று சூம்மியடி.

(80)

தன்மையுடன் ராப்பகல் சரம்

தயவாக நிற்குமன்னினை தனக்கேள்

உன்மையுடன் நுதி லொன்பதாகுமப்பி

லேரோழரை யனக் சூம்மியடி.

(81)

ஒய்யாரமாகவே தீயில்வாவும் காற்றில்

ஒருநாங் களையுடனேயாகும்

மெய்யாகவேபர வெளியில்ஜிம்நா லொன்று

விபரநிலையெனக் சூம்மியடி.

(82)

கூடிவரும்சரம் நாலொன்றிலேதுகை

கூடுமிருபத் தோராயிரங்கேய்

ஒடிநிதம் ஒன்னுள்ளாடு மதையறிய

ஒருமத்தரித்துநீ சூம்மியடி.

(83)

ஆனவகுமதி னச்சாந்தைத்தெளி

வாகத்தொழுகை யென்றேபதித்தான்

மோளநிலை யவிபாகுமனமநிலி

மகிழ்ந்து புகழ்ந்து சூம்மியடி.

(84)

பிந்தறுக்கஹது நேயாம்நற்

பிலமான சுஜலதது மீமாகும்

ரொந்தமுடனத்த நியாத்துத்துய்ய

கடந்த தாலென்று சூம்மியடி.

(85)

முந்தமிழில் வடிவாயிருந்த நூறு
முத்திரைஹம் மதியா குறத்தை
சொந்தமுடன்கலக்கு அனைவர்க்குமறை
சூட்டினதைப்பார்த்துக் கும்மியடி. (86)

தவறென்றதம்மது மீமாயிடவல
தவ்வகாமது தேறயாதும்
பவறென்றபின்மீமுங் குழியா தும்மதின்
பதமதுதாலெனக் கும்மியடி. (87)

மேழநடு சேழுதிக்கேழுநீரி
வாகிய அண்டம் பிண்டம் மேழு
ஜகர்பான சாகரயிரும் பேழுநம்மீ
சார்ந்ததென்றதிற்துநீ கும்மியடி. (88)

விபரமகாமல்லல் நாசுத் துடனே
விரிமலக்கத்து இபனத் துடன்
அபரூபங்கத்து ஹாஹித்து பாஹித்து
அனைபுத்த இபனத்தெனக் கும்மியடி. (89)

சொல்லுடன்நடுசம்மா குலவ்வாமாவுடன்
சொகுசானமுல்ஹிமா முதுமயின்ன
எல்லுலோமதுலி யாகாமிலாலென்று
நயந்துநித்தமுங் கும்மியடி. (90)

வன்மைபானமுன்னடி சிந்திக்குலாயி
வாஹ இல்லவாசுபென்ற நீயும்
செப்பாகவே விஞ்ஞந்திசுதநீ
துவகசகலப்ப குடமியடி. (91)

தவ்வகாமது தேறயாதும்
தவ்வகாமது தேறயாதும்
துவகாமது தேறயாதும்
துதித்துப்பார்த்துநீ கும்மியடி. (92)

பங்குலேழன் வகையைப் பகர்வேன்முதல்
வானம் காட்டிமேல் முடக்குமிடி.

தங்குலேழனை விழி கொற்றசோமனை
தானேமும நம்மனக் கும்மியடி.

(93)

வளமையா வழுதழி உள்ளங்கா லுடன்
வந்தகெண்டை உகாலம்பு தொப்புளாம்
செழுபைசோகம்காறை யெலும்பு கந்தாமும்
சேகாயிரிண்டமாங் கும்மியடி.

(94)

எழுநேமிமுத றிப்பு அலைபாசி
எகவமுதம் சத் தலிசமுத்து
வாமும்பெருமுவர் இவ்வேழுநம்மினி
லாமுந்தானங்கன்று கும்மியடி.

(95)

மலையேழின்வகைமுதல் மண்டையதாம்பின்பு
வருநெற்றிநாசி னாகுகல்பு
நிலைஉள்ளங்கா லு மக்காமுமென்றேமீடில்
நெர்கண்டி குத்தியே கும்மியடி.

(96)

கலமானகல்பது இடதாரும்தூய
தெய்வநீன் றிசை தானம்வலதாகும்
நிலமானசந்திர கலையிடதாம்வலது
கலையுட்பனென்று கும்மியடி.

(97)

சொற்கெய்தித் தானம்நம்மிலறி
தெய்வம் செல்லுந் தலம்பிரசு
மக்கம் நெற்றிச் சண்மனையு புருஷங்கடைக்
கண்கழுந் முகமெனக் கும்மியடி.

(98)

எழு பதர்க்கம் மிருப்பு நம்மில்பின்
துவாரம் ஷதவத் திறுதீர்தானங்
தேழுந்தரை நீரோ லுப்பு தோலுமிவை
எழுந்நகரெனக் கும்மியடி.

(99)

கண்டத்தின் நிறுள்ள வதைகளுள்ளல்
கனபூமிநீதின் விருட்சத்தினதென்றும்

விண் டேன்மேலுள்ள கடி கவி ல்லாமொன்றாய்

மக்குவம்சம் மெனக்கும்மியடி.

(100)

கல்க பக்கமுக்க கதைப்பயறுத்துதினம்

கள்ளரிபுலிசை காயேத்தி

நல்லொலிப்பான் நயற்பொருளாமனதில்

நாட்டி ப்பூட்டியே கும்மியடி.

(101)

மனம்திடுசெண்டு மயங்காமல்கண்டு

மயங்கத்தைத்தள்ளி மறைபொருளை

தினமும்தித்திக்கு மட்டுமொன்றின்படி

திர்ச்சைகண்டிசெண்டு கும்மியடி.

(102)

நாப்பத்திமுக்கோண விநியோகின்று

நாட்டங்கொடுக்கும் முறைகண்டு

சாதித்துகின்று நயங்காமலதின்

சந்தோகங்கண்டி கும்மியடி.

(103)

நாட்டவடிவாக நின்றிலங்குங்கு

வடிவானவீதி பதிபேதி

நாட்டமாயாமேகா மின்முகமுதல்

நாடனங்கண்டுசெண்டு கும்மியடி.

(104)

பாசமவைத்தேரிதம் பண்புடனே இவை

புகுந்தேன்படிமிசை இவையறிய

தாசன் செய்கபுல்காசம் மோசமினிதே

தஞ்சம்வைத்தெப்போதுங் கும்மியடி.

(105)

நல்லஸஸைத்தும்குலம்திருநாடி

நாபகமிதுங்குலையர்மீதும்

நல்லஸஸைப்பாசிகள் மீதினிதும்குழி

நேந்தி வாழ்த்தியே கும்மியடி.

(106)

ஆலகடா யுகள் அலகியா தலகமுதல்

ஆனகுதல் வருதாபுமவாழ்வு

மேலமுதலீசிகள் முயின்கரும்பு மூலம்

மென்மேலவர் ஆயினும்பின்.

(107)

பரிபூரணக்குறள் முற்றிற்று.

மீம்மல்லாதி

இஃது

மேல் பரிபூரணக்குறள் முயின்கரும்பு

ஏ. ஸ. எம் செய்து முடிதம்மது அபுரகாடு காதிநியின்
ஜமாயியவர்களாலெற்றதென

குருசீடனேசல்.

காப்பு—லெண்பா.

அருவுருவாடி யண்டபகிரண்டமதிரன்

கருவுருவாகின்ற காரணனை—குருசீட

நேசலதுபாட எப்போதும் நீயிதற்கு

நேசம் நருவாயே நீ.

கண்ணிகள்.

அவ்வலஹதிலரும் பொருளென்ன என்குருவே

அது

எவ்வுயிர்க் குள்ளாயிலங்கி யிருப்பதே சீடா.

(1)

இலக்கியிருப்பதை எப்படிச்சொல்லலாம் குருவே

அது

கலங்காமல் நிற்கும் கதிரொளிபாரடா சீடா.

(2)

கதிரொளியிலும் காரணம் சொல்லு என்குருவே

அது

மனவு ஒளிகிலும் மவுனதலமடா சீடா.

(3)

மவுனமாய்நிற்கும் மறைபொருளெது ஏன் குருவே

அது

சொன்னுடன்கண்டு கருத்திலுன்றிரடா சீடா.

(4)

செருகுதினுற்றொற்றும் கவிபொருளேது என் குருவே அது
உருத்தமாய்வின்று உடலினுட்பாரடா சீடா. (1)

உடலினுட்பத்த உலாவுமிடமெது குருவே அது
அடவாயொன்னபுசை யடக்கிநீபாரடா சீடா. (6)

உடலோபார்க்கும் மகண்டவெளியென்ன குருவே அது
உடலுக்குள்ளன்றும் உற்றுநீபாரடா சீடா. (7)

உற்றுயான்பார்த்தால் உருவதுநோணுமோ குருவே அது
முற்றுவயிதியில் முங்கிநீபாரடா சீடா. (8)

முங்கியெயிருக்கும் முறையதைசொல்லுஎன்குருவே அது
தங்கியிருக்கும் சடுபுரின்தானமே சீடா. (9)

சடுபுரின்தியில் சார்ந்தியிருக்க என் குருவே அது
மடுபுன்மணிகண்டு மகிட்சிகொண்டாடலாம் சீடா. (10)

மகிட்சியாயிருக்கபான்மாப்க்கத்தைசொல்லு என் குருவே அது
இகட்சியைரிக்க இணங்கிநீபாரடா சீடா. (11)

இணங்கியிருக்கும் மனைபற்றியிடமெது குருவே அது
கணங்கையன் பூதங்கடத்து நீபாரடா சீடா. (12)

கடத்தேறுசெண்டால் காணுவதென்ன என்குருவே அது
கடமுற்றிபெற்றிடுஞ் சந்தாபயில்லை என் சீடா. (13)

சந்தாபயம்நிங்கிய சந்திப்பதென்ன என் குருவே அது
முந்தரு ண்ப்மதைமுன்னிற்றெரிசிப்பாய் சீடா. (14)

தெரிசுக்கும்பாதையை திர்க்கமாய் சொல்லு என் குருவே அது
இருளினிடுவெனி லெட்டிநீபாரடா சீடா. (15)

எட்டியேபார்த்தால் என்னதாந்தோணும் மென் குருவே அது
மட்டிலடங்கா மணிபொருள் காணுவாய் சீடா. (16)

மணிபெருளான மலரதைச்சொல்லு என் குருவே அது
தொனியாமுளங்கும் தோற்றமுமல்லவோ சீடா. (17)

தோற்றத்துக்குள்ளே துறையென்னவகை என்ன குருவே அது
காற்றுவிரம்பச்சையுன் கண்ணினுட்பாரடா சீடா. (18)

கண்ணினுட்பார்த்தால் காணுவதென்ன என்குருவே அது
உன்னியலிபிருலாந்தேறுயாமிருக்குமே சீடா. (19)

அலிபிருவாமித்தொன்ற அச்சம்மேது என்ன குருவே அது
பொலிவொன்றிருவிளி அருவத்தினிடைபாரு சீடா. (20)

புருவத்தினிடை தனிதுருவற்றா முத்தென்ன குருவே அது
கருஉத்தபத்தெழுத்தாலை நீபார்டா சீடா. (21)

பத்தெழுத்துவந்தால் ஒத்தெழுத்தென்ன என்னகுருவே அது
முத்தெழுத்தானால் முச்சுடர்வி திபார்சீடா. (22)

முச்சுடராகிய முப்பொருளென்னவென் குருவே அது
பொச்சீடாவண்ணம் புதுமைகாண்குவாய் சீடா. (23)

புதுமையென்றசொன்ன பொய்பாததலமெது குருவே அது
பதுஉத்தயிருவிளி கடுவிடில் பார்டா சீடா. (24)

இருவிளிகடுவிளி லிலங்குவதென்ன என்னகுருவே அது
பெருவெளியாகியப் பிரிநிலையானதே சீடா. (25)

பிரிநிலைபென்றுதான் பேசுவதென்ன என் குருவே அது
திரிநிலையாக உறுதியாய்பார்டா சீடா. (26)

உருதியாய்ப்பார்க்கும் உட்பொருளென்ன என்னகுருவே அது
மறுதியைக்கிடுமல் மண்டபம்பார்க்குவாய் சீடா. (27)

மண்டபத்துக்குள்ளே மறைபொருளென்னசொல்குருவே அது
கண்டங்கடத்திரு கண்ணினுல்பார்டா சீடா. (28)

கண்ணிடையென்று கலப்பற்றசொல்லென்ன குருவே அது
என்னுமளியாயிருக்கும் பொருளடா சீடா. (29)

அளியாப்பொருளை யறிவித்துத்தாருமென் குருவே அது
ஒளிஉற்றசோதியாம் உற்றுநீபார்டா சீடா. (30)

உற்றுநான்பார்க்க உண்மையைசொல்லு என்னகுருவே அது
நற்றவங்கண்டு நன்றியநீபார்டா சீடா. (31)

நன்றியானதானகவே நாட்டம்தேட்டமென்ன குருவே அது
ஒன்றைப்பொருந்தி உகந்துநீபார்டா சீடா. (32)

நன்றிபென்மையில் உகப்பாய்கருவைச்சொல் குருவே அது
அகமுதமாகவே அண்டத்திலபார்ப்பாயே சீடா. (33)

அண்டமிண்டமெண்டு அங்கத்தினெதுஎன்னகுருவே அது
மண்டமெண்டுநன் மறைவாய்திபார்டா சீடா. (34)

அறவியிருந்தான் திரவுகோல்கொண்ட குருவே அது
அறவையிரவுகோலங்குடைங்குடி மே சீடா. (35)

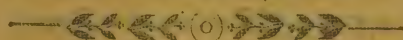
திரவுகோல்காட்டிடும் தீதாருகன் டன்சுகுருவே அது
பததாருகன் பததாருகன் நிஷ்டயிலேகடாசீடா. (36)

கடாசீடா கிடாசீடா நீலையென்னகாணுமென்குருவே அது
கடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா. (37)

கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா
கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா. (38)

கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா
கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா கிடாசீடா. (39)

குருடேசுவரன் முற்றிற்று.

கீர்த்தனங்கள்.

1-வது பதம். தேவாரமேட்டு.

பல்லவி.

- (1) அவ்வல்லம்பொருளாய்—எங்கு
மகத்தில்மெய்ப்பொருளாய்
ஒவ்வானிஸ்துலமதில்
ஒளிரும் செய்யிது அலியே. (அவ்வல்)
- (2) எறிந்நுள்கெற்கு—வெகு
மகத்தில்மெய்ப்பொருளாய்
ஒவ்வானிஸ்துலமதில்
ஒளிரும் செய்யிது அலியே. (அவ்வல்)
- (3) அவ்வல்லம்பொருளாய்—எங்கு
மகத்தில்மெய்ப்பொருளாய்
ஒவ்வானிஸ்துலமதில்
ஒளிரும் செய்யிது அலியே. (அவ்வல்)

(4) நேசம்வைத்தேரிதம பதி

நகரானும் பகுநாதிய

தாசனபுல்காகிமே

காங்கம் செய்யிது அலியே.

(வவ்வல்)

2-வது பதம். சிந்து. அதிருபலதிலே என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

கமலசசரணம் பூவில் தரவேந்தம் நிதம்

வருகுவிர் மிகச்சுருதுவிர் துயரசத்துவிர் —வெகு :

கமழ் பகுநாதானும் கவுது குதுபானவா

கார்க்குவிர் கவலைநீர்க்குவிர்.

(1)

செய்யிது ஹுசைன் மக வாய்வந்தசெய்யிது அ

லீவுலி யருள்யாவுலி தினமேலுலி—திருமு

லுய்யத்தினின்னுய பேரராய்வான்மய.

மானவாபுகளானவர்.

(2)

அன்னலாபெப்பாதும் மின்லாய்வந்து என்

னகமியம் நல்லசெய் ஜாயம் என்னுள்மயம்—சிடர்

தென்கோடையாரும் அப்துல் அலீவானும்

நாயகா பதம் தாயகா.

(3)

தஞ்சமவைத்தேரிதம மென்னுள்ளாடுங்கரு

வானதை நின்வானதை குணமானதை—தினம்

கொஞ்சலுடனினோடுத் தஞ்சவகாரத்தை

கிள்ளுவிர் தினமுள்ளுவிர்.

(4)

காட்டுமென்று உமை கெஞ்சுவரும்பய்யல்

அங்கமுல் குளிர்வந்து மெல் குருவேபதர்—து

காட்டுமென் அய்யப்பன் தாட்டுமெய்திபத்தை

நாட்டுகி ரருள்கட்டுவிர்.

(5)

அல்லும்கதுகிக உள்ளிரங்கிதின்

தேடுத மிகநாடுத உள்ளம்வாடுத—கெதி

உல்லாசமாகிய செய்கபுல்காகிமே

காருமே பதியானுமே.

(6)

3-வது பதம் ஜெயகந்தரோ என்ற மெட்டு.

பல்லவி

ஜாயகிங்கரரே செல்வமதாய் பாஸமவைக்குவீர்

அனுபல்லவி.

- (1) காவலித்தலுடனேநாளும்கேட்டார் நகர் லவானும் ரீம் ரீம் ரீம்
மாஷில்லாதமணியாய்வந்த மன்னநபுஸாலிஹஒலியே. (1)
- (2) காவலுடனேகதம் கவலையறுத்துநிதம் ரீம் ரீம் ரீம்
பாவிக்கருளும்துய்ய பாக்யரபுஸாலிஹஒலியே (ஜாய)
- (3) துயிலேசிரமுயறை தூக்கியேறியபூவில் ரீம் ரீம் ரீம்
அயிலார்பெரும் தலத்தில் அகமகிட்கொள்ளும்ஒலியே.
- (4) உலகப்பல்லோர்துதிக்கும் ஓவ்வாஒளியுடயோர் ரீம்ரீம்ரீம்
விலகாமஸுல்காசீமே உகக்குமபுஸாலிஹஒலியே. (ஜாய)

4-வது பதம். ஆஷைகொண்டேனடிமாதே என்ற மெட்டு

பல்லவி.

செந்தாமலர்கொப்பிபாதம்

ஜெகமீதிர்ந்தாளுமின்னேரம்.

அனுபல்லவி.

- (1) அவயமதிர்கொளியானோர்—பொழி
லடங்களுக்கும் துல்யரானோர்
அணியானோர் மணியானோர் துணியானோர். (செந்தா)
- (2) பரிசுதர் கோடைவாள்பூவே—துதி
பதிக்கும் செய்யிது முறிய்யத்தினே
பொருளானோர் அருளானோர் வருளானோர். (செந்தா)
- (3) உலகமெழித்தகோவே—நாரர்
உவகுமபடி செய்தவாள்வே
உகப்பானோர் மிகப்பானோர் துதிப்பானோர். (செந்தா)
- (4) பாஸமவைத்தேந்தமானும்—பெளத்திரன்
நேசமுல்காசீமேயும்
பரமானோர் திறமானோர் சிரமாரோர். (செந்தா)

6-வது பதம். கண்மணிசே...ன்னம் தூக்கமே என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

ஆதர்வாய் பா...நமேயனுதினமும்

அனுபல்லவி.

- (1) தீதகலையென்னிதம் தெடலையென்னுந் ததம்
பாதசெதிதாருமேகோவே பாக்யர் லலியே. (ஆதர்)
- (2) மங்குல்குடைபித்தத்தம் மன்னர் அவிவலியேயர்
பொங்குமபுல்காவலீம்செய்துந் தீபம்விந்நவம். (ஆதர்)
- (3) தேசம் தோட்டாற்பதியிலுந் தீபச்சுடரென்னுந்
நேசமாய் பாசம்வைப்பபுல்காவலீம் லலியே. (ஆதர்)
- (4) தாரணிபெங்குமெய்பொங்கும் தாமதிபாலவெங்கும்
பேரன்புல்காசிமேகாரும் பிதா லலியே. (ஆதர்)

6-வது பதம். குன்னென்றசொல் என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

எப்பொழுதும் ஓர்நினவாய் யேந்தல்செய்கேதேடு தேடு.

அனுபல்லவி.

- (1) நேசரப்துல் அலியின்பாலர் நேசமெங்கும் குள்மெய்துல்யர்
கொஞ்செய்துவிந்நவம் தாரொலியே தேடு தேடு. (எ)
- (2) எற்றிட வேவங்குமேயில் விந்நது அவிவதன்னை மே
முற்றிசீடானைக்கமுதிது காற்றலுலியேதேடுதேடு. (எப்)
- (3) கொந்துவாசிகுழந்த கோட்டாற்கவவுபூன்றதம்நாட்டில்
சொந்தமதாய்வானும்செய்கே சுளந்தமே...தேடுதேடு. (எ)
- (4) துதன்னருள்பெற்றுயர்ந்த காரணராயவந்துதித்த
வெத்தியுள்ளமெய்குருவே விவாச்சயோடு தேடு தேடு. (எ)
- (5) தாரணிதனிற்றஞ்சமாய் தயயுடனெப்பிபாதினொன்று
பேரன் செய்கபுல்காசிமே பிறியமுடநானதேடு தேடு. (எப்)

மேலம்பாளையம் மேலத்தை மீராபிள்ளைதெருவில் காவலர் கொத்துவா காதமுறியியத்தின் கவிராஜர் சொல்லியது.

7-வது பதம். சத்துந்தலை நாடகமெட்டு.

பல்லவி.

என்றாதா ரபதுல்அலி இப்போது வந்தருள் தப்பாமலே தருவீர், இங்கு எங்கேனோ எந்தனைத்தானே ஆண்டருள்வீர்.

சரணம்.

- (1) மங்காத்திறையம்கோடி மானிலந்தனிலனிதபாம
சிங்காரமாயுளம்தேடி சிந்தித்தேனபதுல்அலியே(எங்கள்)
- (2) கோட்டாற்பதிவாளுந்தருவேகோவேஅலிமரபிபித்திருவே
காட்டார்க்குபவுமென் மருவேநாயக ரபதுல்அலியே.(எ)
- (3) வனமதிர்கள்வனாகண்டு உங்கள்பாதுகமரண்டுமெசெண்டு
வினயமுள்ளோர்களைகண்டுவிவரலிழத்த அப்துல்அலியே.
- (4) கடயநல்லூர்பதிக்கட கரிந்தமாதூளந்தரித்தாட
அடய்வைந் துங்ககோராத் அருளிய மதுல் அலியே.(எ)
- (5) கவிவுணாத்துங்கனையோதும்காதிமுறியியத்தினெப்போதும்
புனியிலாண்டருளப்பாதம்புக்கினெனபதுல்அலியே. (என்)

மேலம்பாளையம் அத்தியம்தெரு செய்யிது முறியியத்தின் புலவர் சொல்லியது.

8-வது பதம். முற்றநெறியறியாத என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

- (1) முத்துரவெந்நெனமெனும். முப்பெருளாய்நதுதித்த
சித்தியுள்ளமெய்குருவேசெய்க்புஸாலிஹ்ஒலியே. (முத்து)
- (2) அண்டபிண்டமண்டலத்துள் லோடுகின்றதாத்தெனிலே
குண்டலிபாய்நிண்டுதித்தகுதுபபுஸாலிஹ்ஒலியே. (முத்து)
- (3) ஓங்காரவட்டமதில் லோடுகின்றபாவெனியில்
நீங்காத அய்னஒளிவாழ்நிறந்தபுஸாலிஹ்ஒலியே(முத்து)
- (4) சுத்தபித்தரத்தவத்தின் சுத்தபரிபூரணமாய்
சத்துதித்தாய்வெற்றியுற்ற செய்க்புஸாலிஹ்ஒலியே.(முத்)
- (5) கோடைநகர்வாடை கமழவிகழிச்சுடருளினவே
சீடன்செய்துமுறியியத்தினுக் கருளபுஸாலிஹ்ஒலியே.(.)

மேலப்பாணையம் ஷாகுல்ஹ்மீது புலவர் சொல்லியது.

9-வது பதம். தீராமசந்திரனே என்ற மெட்டி.

பல்லவி.

சீரானதிச்சிற்றந்த ஷாரானகோடைநகர்

மாராயம்பெற்றஒலி வா வா வா—சீலமாயனுக்கலனோ

சிந்தையிரங்கியுள் தந்தையவானதனை

தந்தையெடக்கொண்டீர்தாமே-சேமமாயபூஸாலிஹ்ஒலி. (சீ)

(2) சித்தாரதமாஸவந்தி குந்தானவேதநயி

சொற்றங்குமொழியதுநேர் நேர் நேர்-தேசவாசமுரிதுடயோய்

சீலம்பெருகுமபூஸாலிஹ் ஒலியுல்லாவே

தாரமதனிலேகண் பார்-பார்-பார் சித்தாரதவந்தோ. (சீரா)

(3) தேமும் காதிரிய்யாத்தாமும் திருருசொலிக்

கடும்பெயர்க்கு வழியானோலோ சிந்தாஷாஹ்மதாரொலி

செம்மலவர்களுக்குங் கம்முபர்தலைவரின்

தம்மாசாளவந்தகோமானே தேயம்கோடயம்பதிவாள்வே

(4) தீனோர்களானவர்க்கும் மேன்மையுமை பவர்க்கும்

ஞானம்பொழியும்மறை தின் தின் தின் செல்வர் நல்வர்

புகள்மறகேன், சேகரமான ஷாகுல்ஹ்மீது புலவனுக்

வாகுடனோதுங்கவி ஈதாமே நீரும்,தாமெனைக்கோருமே.

எழுசீர்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

பார்மிதிலாதிமறை பதார்துநானும்

பதிப்புடனேபகிந்துதினம் புரிந்திட்டானும்

தீர்ப்பகார்துந்திசந்தி தவங்கள்செய்து

நின்றாலும்தவஹிதை நேர்மைகண்டு

ஓர்மையுடனஹதுநிலை பதனிற்குடி

ஒவ்வாதகாகழிமுறை கண்டோரானால்

பார்வையுடன்கும்மி குருசிடனேசல்

பார்த்தவர்கள் பரகதியைச்சார்ந்திட்டாரே.

முற்றிற்று.